

راه اصلاح فرهنگ از کودکان می‌گذرد!

اشاره

نیز تحمل کند. این شالوده، چیزی نیست جز تکوین شخصیت و شکوفایی فطرت انسان که قرار است حیات دهه‌های بعدی‌اش را پشتیبانی و تضمین نماید. می‌توان دهه دوم زندگی را ستون‌گذاری بنا و نازک‌کاری و تزئین آن، و دهه‌های بعدی را بهره‌برداری و استمرار حیات نامید.

در صورتی که این تمثیل و تشبیه پذیرفتنی باشد، بدون شک باید بیشترین همت و سرمایه‌گذاری از سوی اولیا و مربیان و مسئولان فرهنگی و برنامه‌ریزی و اجرایی کشور برای گسترش تعلیم و تربیت دهه اول آینده‌سازان این سرزمین، صورت پذیرد، که به راستی فردا دیر است! تربیت انسان‌های هوشمند، متعهد، متخصص، شجاع، خلاق، جسور، بانشاط و مسئولیت‌پذیر در گرو توجه به این دهه از حیات فرد فرد کودکان ایران، وطن ماست.

این روزها بار دیگر موضوع آموزش‌های پیش‌دبستانی و ضرورت آن برای کودکان بر سر زبان‌ها افتاده و در برنامه‌های گوناگون از جمله «پرسشگر شبکه آموزش سیما در تاریخ‌های جمعه ۳۱ فروردین و ۷ اردیبهشت» مطرح شده است. به همین سبب و در پی نوشته‌های کوتاهی که در شماره‌های پیشین مجله در این زمینه درج گردید، یادداشت حاضر نیز تقدیم اولیا و مربیان محترم می‌شود.

اگر عمر انسان را با یک نگاه تجربی به چند بخش، تقسیم و آن را تحلیل کنیم، فصول مهم زیر درخور توجه سرنوشت‌سازترند: ده سال اول زندگی که عموماً کودکی تلقی می‌شود، پی و شالوده‌بنایی استوار است که باید بار اصلی و ضامم این بنا را

